

13. Galgkullen

Galgkullen i Koskeby var ett av de ställen där man avrättade häxor i Österbotten. Häxjakten fick på 1670-talet karaktären av ren massförföljelse. Kulmen nåddes 1675-76. Häxjakten var särskilt omfattande på Åland och i Österbotten. Vissa av de dömda blev halshuggna, andra brända på bål. Vissa å andra sidan fick lindrigare straff såsom böter eller kyrkoplikt. I ett tingsprotokoll från 1675 kan man läsa om hur en gammal kvinna från Vörå kyrkoby dragits inför rätta anklagad för trolldom. Kvinnan anklagades för att "hava förgjort" kyrkoherdens son. Efter "åtskilliga förmaningar" lyckades man avtvinga (tortyr?) henne en bekännelse och hon dömdes att mista livet. Förmodligen avrättades hon samma år. Enligt vissa osäkra uppgifter brändes sex häxor i Vörå 1676. Bönehuset byggdes av Evangeliska Unga i början på 1900-talet.

13. Galgkullen

Koskebyn Galgkullen oli paikka, jossa noitita teloitettiin Pohjanmaalla. 1670-luvulla käynnissä olivat mittavat noitavainot. Vainot olivat pahimmillaan vuosina 1675–1676. Noitavainot olivat erityisen mittavia Ahvenanmaalla ja Pohjanmaalla. Jotkut noidiksi tuomituista mestattiin, kun taas toiset poltettiin roviolla. Toiset taasen saivat lievempiä rangaistuksia, kuten sakkoja tai kirkonrangaistuksia. Vuonna 1675 päivätyssä käräjäpöytäkirjassa kerrotaan, miten vanha nainen Vöyrin kirkonkylältä raahattiin oikeuden eteen noituudesta syytettynä. Naisen syytettiin noituneen kirkkoherran pojan. Nainen pakotettiin (kiduttamalla?) tunnustamaan, ja hänet tuomittiin kuolemaan. Nainen teloitettiin luultavasti samana vuonna. Joidenkin tietojen mukaan Vöyrillä poltettiin kuusi noitaa vuonna 1676. Evangeliska Unga -yhdistys rakensi rukoushuoneen 1900-luvun alussa.